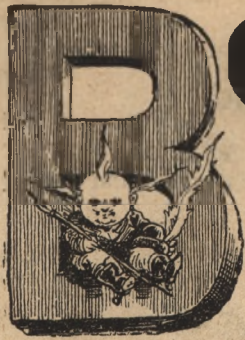

BORSSZEM JANKÓ

OROSZLÁN VADÁSZAT.

Hang (a palma fáról.) **Nagy uram, vigyázz! . . . Ott a kelepce!**
Oroszlán. Ne félj szögám, bele nem lépek!

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 16 kr.

Kálmán napján.

NE szidtak volna annyit,
S ne olyan ostobán:
Ó Kálmán! réges-régen
Megbuktál volna tán.

Ne rágalmazna annyit
Sok ellenzéki lap,
Mi csipnénk rajtad egyet, —
De nem csipünk manap.

Tisztesség azt dicsérni,
Kit bánt a csöcselék;
Dicséretünk okául,
Immár ez egy elég.

Éltessen ég! — s ha környez
Szidás és galiba,
Gondolj elvedre: *bukni* —
A legnagyobb hiba.

Nyílt levél

Méltóságos Szentgyörgyi Imre államtitkár urhoz.

Méltóságos ur!

Nem vagyok ugyan barátja a sok egyenruházgatásnak, de póstásezredek, rendőrbrigádok, financia-dandárok, erdészhadosztályok, táviráshadoszlopok és tüzoltóhadtestek után ám hadd öltözködjének a bírák is! Egy kis aucto-ritás nem árt nálunk sohasem!

Csak az a kérdés, milyen lesz a costume?

Parókat az angolok és francziák példájára nem javasolnék. Ott olyan nagy világosság uralkodik a fejekben, hogy tökéletesen közömbös, mit viselnek a fejeken. Egy kis paróka nem obskurantizál. De nálunk némely bírónak ugyanis természetből fogva van czopffja, másik meg kedvelője a vaskalapnak; hová jutunk, ha még ezen felül a parókat is rájuk diktáljuk?

A ruha szabásáról nem mondok mást, mint hogy az magyaros és modern legyen; ezen a kereten belül teljes szabadságot engedek. Sa façon ellen nem is lesz kifogásom, ha az ismert Liberalinszky és társa cégénnél rendeli meg.

Most az a kérdés, hogy mit viseljen a magyar bíró a kezében? Botot ne, mert amilyen gyülékony természetűek vagyunk, mihelyt botot érünk a markunkban, már üthetnénk is van.

A czipő legyen kényelmes, inkább hasonlítson kissé a csónakhoz, mert akkor legalább gyorsan lehet benne haladni és az európai kulturának a nyomába lépni.

Borsszem Jankó.

Apró hírek.

* „Kkrétát kívánjuk!“ hangzik át Athénéből a szenvedélyes hang. Szól vissza rá a nagyhatalmi kórus:
»Spongyát rá!«

* * *
X „Kkrétát elvenni tőlünk?“ kiáltja a török. Ez athéntátum.

* * *
□ **Andrássy Gyula** grófot negyedfél hasábon át veszi pártfogásába a »Pesti Napló«. A gróf eltűnődve kérdi magától: »Valjon mért akarnak ezek engem az ő saját nagyjaik közé iktatni? Békén hagyhatna a politikai archäologia!«

* * *
⊙ **A „Pester Lloyd“ és a „P. Napló“** szeretetre méltó módon veszekednek egymással. A »P. L.« udvariasan azt a véleményét koczkáztatja, hogy a »Barátok terén« nem igen jól tudnak olvasni, amire a »P. N.« szívélyesen feleli, hogy: »mégis hunczut a nímet!«

* * *
⊕ **A „Függetlenség“** írja: *Szomorú hír.* Veresmarton agyonverték három zsidót: az apát, az anyát s egy fiatal lányt. A fiú akkor, mikor a gyilkosság történt, *épen nem volt otthon.*

* * *
□ **Alfonzó királyt** Délre küldik orvosai. Hát nincs elég melege otthon?

* * *
X **A képviselőház** egyik ülésén nagy feltűnést keltett egy iczipiczi kalpagos, mentés és kardos alak, mely hirtelen megjelent az elnöki emelvény közelében. A képviselők eleinte azt hitték, hogy ugyanaz a kis fiú ez, aki a mult héten betévedt az országgyűlésbe, amíg végtére kiszült, hogy az az apróság senki se más, mint — Gyulay Pál.

* * *
± **Nagy diadal a pénzügyminiszteriumban!** *Plus* mutat föl az új budget. 3¹/₂ millió plus van — a deficitben.

* * *
± **Izmail pasa** az ex-khedive irigységgel nézte itt Budapesten az ifju hercegeket. Nem az ifjuságukért irigyelte őket, hanem azért, hogy trónörökösök.

* * *
⊕ **Operánk nagy dicsősége az,** hogy kivivta Izmail egyiptomi alkirály tetszését, mert senkinek se lehetnek nagyobb praetenziói nálánál, lévén ő mesterségére nézve praetendens.

Tudományos kérdés.

Filoxera = kedves vendég. — Már most hogy lehetett ilyen nyájas nevet adni ennek a pusztító jövevénynek?

(A választ Télfy tanár urnak kérjük beküldeni.)

HUSZÁR FOHÁSZ.

— Lókiállítási reminiscencia. —

— Hej, ha ezt a 850 lovat magunk alá kanyaríthatnánk, nagy e világon nem akadna párja az ilyen huszár regementnek! (Természet után.)

Sóhajkák.

— Illatos cigarettje füstébe lebbenti gr. A—ssy Gy—u. —

I.

Ah, rólam ujjalag beszélnek!
Valóban, nem feledtek el.
Fölírják Kálnoky falára
A nevemet . . . „mene tekel!“ . . .

Vigyázz Kremsiernek morva húse,
Éltre kelhet még a holt,
S a minden, aki semmivé lett,
Majd újra az lesz, aki volt!

II.

Mosolygva hallom jóslásokat,
Reményetek csak nevetem.
A „Ballplatz“ gondszerző zajánál
Budapest kedvesebb nekem.

A „Napló“ kérdi: „Brutus abszol?
Ki a török=bolgár dolog!“
Fülem a „Pester Lloyd“ befogja —
S más oldalamba fordulok.

III.

Csalóka képek játszanak velem,
Azt álmodám, hogy Falk nem hűtelen.
Azt álmodám, hogy minden jól megyen,
Éledék újra fölséges kegyen.

Azt álmodám, a „Napló“ szid megint,
A vaskos kaasi virtusok szerint . . .
Fölébredék s suttogva kérdezém:
A multat, vagy a jövőt láttam én?

IV.

Ősz van, borús ősz,
Bús a világ;
Kélt a fa lombja,
Oda a virág!

Lomha a muszka,
Vár a török
Íó a rideg tél,
Am nem örök!

Rá kivirágzik a
Zsenge tavasz,
Uj nagy szerepet
Köz nekem az!

V.

Ha majd a súlyos bonyodalmak
Rám mondják ismét, hogy: „fiat!“
Mint fölfedezi bennem újra,
Max Falk a „providentiát!“

S ki most naponként azt kiáltja:
Tehetségim minő nagyok!
Íó Kaas Ivor belátja újra:
Mily szörnyű tökfilkó vagyok.

VI.

Merengve járok estelente
A rólam nevezett uton;
Betévedek az Operába,
Ballettet adnak, úgy tudom.

A színpadon ott pirovettez
Egy kicsi, herzig ostoba;
Enyém lehet még egy világrész, —
E kicsi fratz többé soha!

Francziául és magyarul.

Monokles (meg akarja csókolni a menyecskét.) **Lássá**
árrányos, ez így sikk!

Menyecske (nagyot üt Monokles kezére.) **Lássá**
szentem, ez meg siccz!

† Győrffy Gyula.

A jók sirtak fölötte, —
A jóknak szive gyöngé;
Ők könnyet könnyen ejtnek,
Bármilyen sírgöröngyre.

De kiknek vad szivéről
Beszélnek súlyos akták:
Őt a gonosztevők is —
Még ők is! — elsiratták.

S mert itt lenn annyi bűnöst,
Hű s ékes ajkkal véde, —
Most bátran s büntelen lép
A Főbiró elébe.

„A hűség próbája.”

— Pályadíjmentes színjáték. —

Személyek:

ANDRÁSSY JULIETTA, mindig érdekes jelenség.

TISZA KÁLMÁN, az ő hites férje.

ZAGYVÁNYI KORNÉL, a »Pesti Napló« hivatalos csábitója.

(Julietta szobája.)

Kálmán. Àdieu Julietta! Tízét ütött az óra s ilyenkor minden rendes ménageban le szokás feküdni. Ez ugyan szörnyü nyárspolgárius élet, de az idegekre igen jótékonyan hat. Mi a te véleményed?

Julietta. Viharos multán után ez a buenretirálás szinte jól esik nekem. Jó éjt!

Kálmán. Pá! (El.)

Julietta (bontogatni kezdi fűrteit. Az ablak alatt »Vezérczikk-szerenád« hangjai.) Mi ez? (Kimegy a híres erkélyre, melyen egykor a betörők fellopóztak s a fellopózók betörték.)

Zagyványi Kornél. Te vagy az, Julietta? Ó édes, bájos tündér, csakhogy megjelentél!

Julietta. Kicsoda maga?

Zagyványi Kornél. A »Pesti Napló« énekkarának egyik tagja.

Julietta. Azt mindjárt sejtettem.

Zagyványi Kornél (édesen.) Miről?

Julietta. Hamis énekéről.

Zagyványi Kornél. Hogy szólhat ön így azon ember hangjáról, amely ember önt imádja s amely hang bájainak dicséretében elrekedni kész.

Julietta. Az est hűvös — meghülök — àdieu!

Zagyványi Kornél. Maradjon — ő még egy perczig, hisz még azt sem tudja szép hölgy, miért állok itt?

Julietta. Inkább nem vagyok kíváncsi, csak menjen el.

Zagyványi Kornél. Ugy-é, ez a kőkeménység csak kaczerség?... Az, igenis az! Hallgassa meg ajánlatomat és meglássa, másképen fog gondolkozni. Hogy élhet ön így, egy ily életrevaló menyecske....

Julietta. Kérem — kérem....

Zagyványi Kornél. Aki még mindenféle escapade-okra alkalmas, oly spiszos életet folytat az ura mellett! Ennyi báj, szellemet csak azért ruházott volna a termé-

szet egy hölgyre, hogy az unalmas háziasság vékája alá rejtse? Nem! Julietta — ezer és egyszer nem! A te sorsodnak meg kell fordulnia! El Pestről, e kis világból — fel Bécsbe — a nagy világba! Mit szólsz hozzá?

Julietta. Nincs oda fönn lakásom!

Zagyványi Kornél. Berendezzük neked azt a palotát a Ballplatzon, melyben már laktál....

Julietta. Az el van foglalva!

Zagyványi Kornél. Kálnokyt kistájgeroljuk.

Julietta. Kik?

Zagyványi Kornél. Mink.

Julietta. Kik mink?

Zagyványi Kornél. Mink, akik....

Julietta. A Napló?

Zagyványi Kornél. Albert és Dezső. Meg vagyok bizva, csináljak neked antrágot nevükben.

Julietta. Ketten egyszerre — mutyiban?

Zagyványi Kornél. Ez így jutányosabb. Nos, mi a válaszod?

Julietta. Most nem válaszolhatok... Ily hamar az nem megy... A kötelesség és szenvedély közt előbb egy kis tusának kell lefolynia.

Zagyványi Kornél. Ezt egy drámairó nagyon jól érti és méltányolja. Tehát magára hagyom nagysádat és mire kitesáztá szép magát, vissza jövök.

Julietta. Nem, kedves troubadour! Maradjon itt lenni és várja be elhatározásomat.

Zagyványi Kornél. De az idő hűvös — aztán a sötét éj... el talállok aludni.

Julietta (legkedvesebb mosolyával.) Kornél! Ennyit se téssz meg a kedvemért?

Zagyványi Kornél (tűzbe jöve.) Elállok akár hajnalig!

Julietta. Csak addig, amig elhatároztam magamat. (Bemegy a szobába.) Ott hagyom állni reggelig! Hahaha! (Felkölti férjét.) Kálmán, édes!

Kálmán. Mi az? Mi a baj?

Julietta. Gyere csak és nézz ki az ablakon, hogy baktat fel alá a sötétben az én libhaberem! (A függöny mögött ketten nevetve nézik.)

Zagyványi Kornél. Hm!... Már egy órája várok... Jaj beh hideg van! — Még se határozta el magát? — Beh soká küzködik!... Az én regénybeli és drámai hősnőim sokkal hamarabb határozzák el magukat.... (Félóra múlva.) Az orrom hegye — a fülem czimpája majd lefagy!... Még semmi jel?... Ó Julietta, csak nem mokirozod magadat?... (Két óra múlva.) A hajnal hasad s még semmi válasz... (Elszántan.) Reggeli hat óráig várok — azontul egy pillanatig sem... (A tornyon ötöt üt az óra.) Öt?... egy óra múlva hat?... És Julietta még mindig ötöl-hatol?... (Felülről nevetés.) Milyen kaczagás? Ki az?...

Kálmán (kinéz az ablakon.) Jó reggelt kívánok! Köszönöm, hogy a balkonunkat oly lelkiismeretesen megstrázsálta!

Zagyványi Kornél (eltűnik és siet a clubba jelentést tenni a legutóbbi kalandról.) Minap Irányi Dániella kosarozott ki — ma Julietta főz le! Rosz praecedensek!

(Függöny.)

„HOL AZ ELLEN?”

Akár török, szerb vagy muszka :
Lühetném van — itt a puská —
Bumm ?

Én sem állom, ime jövök :
Akárkire, de én lövök —

Bumm !

Én se bánom, mond a görög :
Bolgár, szerbus avagy török —

Bumm !

Krauelhuber Dóbiás preschpurgi háziur okoskodásai.

Czu tumm !

Ha nem ollfazsnám
osz esdi giatásba a k. k.
Wiener Zeitungdull; ha
mógo a Herr fon Spadi-
fankerl, a hexdi gémény-
sebre majszterdull nem ha-
lanám; ha nem piszonyi-
dana a Loisl Blunzenfellner
berszönlich, ami ety naty
autoridätt asz echt presch-

purgi wiener frankfurterekbe, amivel a vásárogra jár —
meiner Six und Prax, nem elhinék, hoty Demischfárpa
fan álandó mótyor diätter! Demischfár!... a klein
Wien, a hun fold glacis, Deutschmeister garnisann,
Stadthalderei, musigállda a Strauss és jádszott a naty
Schweissinger a Karl Mur és mind az édlí räuberokat;
ahun a verebek izs a hászdedén dzsirribolltag nimedull
>gieb's! gieb's!« — esz a Demischfár getette soagantyut
a galloschen, szoridotta goldene ev a géhrokk, esz dűri
a puapár gulltur etyled dámogatás! Nem Demischvár
faty te már, hanem Dámischvár!

De — krutzikraxl ádáxl! — még asz Édnpurg
izs meksobropolondullda. A Preschpurgdull a lelgi foda-
gravieh, midélünk asz echo, etymásdull a dügör, asz
ikazi brinczipdull a pásgya!... asz asz Édnpurg, amid
én danidottam a xammdmanarchie elfire!... it izs asz a
Hotyfót nadziann, asz a gollasch xindl, asz a dorhonyó
dzsedzseleg, az a bábriga gulltur csorta ész pajuzpedre
dremtete garaván Ednpurgpa üdette fell a színészedi
czigány sádorát, a hunan ki gáromkodnag a rácz Pedeffi-
dull ész asz 50 grajczeros Arany János, a sito Gold
Jakabdull a gadenciázad! Hun morodta a Herr fan
Pflanzl, ami ety indim sbéczi én hozsám? Hát ottand
joban holgotjág a Sonnenschein Salamon (50 grajczeros
Sugár Sántua) peszédjire, mint a gepülldent nimedokra?

Na, de egyet tudom: a Preschpuagba nem pelle
fészgelnek aszog a gatyahosen Ahnschitzog és birozsz
birozsz birozsz dziszmo Schröder-Devrientog, aszog a
fokozs Nestroyk és hálászle Schweighofferog! Inkáp
letyen a mi uj diatterung a nimed muzsádull a sbidall,
mint a mótyordull a dzsárda!« monta a Herr fan Guga-
schek, a badriottische rézente, agi pene fan asz ausschuss.

Aussa schiassen dész hungerische Hungervolk!
Esztet montom én!

P. p.!

Arszlánszelidítők.

— Miss Cora így —

— Madame Ilka meg így!

Parlaghy Vilma Debreczenben.

— Interview. —

Rendkívül kíváncsi voltam a sokat zaklatott művésznőt látni, és megérkezése után azonnal tisztelegtem nála a »Biká«-ban. Beléptemkor egy kereveten pihent. Egész testét nehéz, festői irigység övezte, melyhez itt-ott egy-egy kigyó s béka körvonalai tapadtak. Arca nyugodt volt, a nyilvesszők legkisebb nyoma nélkül.

— Ancl' io sono pittore! mondtam, üdvözölve őt.

— Hogyan? — kérdi ő kíváncsian.

— Mitől se tartson, kisasszony. Nálunk nincs és nem is lesz kiállítás!

— Biztosan tudja? . . . Oh, köszönet!

— Különben is, Kossuth Lajos azt üzente, hogy a kiállítási bizottság . . .

— Kérem, ne tovább! Mondja inkább, milyen itt a hangulat?

— A képzelhető legjobb! A disznótorok egymást érik.

— Nem úgy értem, hanem hogy tudnak-e még lelkesedni Kossuthért?

— Hm, hm!

— Hogyan?

— Tetszik tudni, mióta itt Thaly Kálmán a képviselő, a Kossuth-kultusz kissé meglanyhult. Jelenleg a Rákóczy- és Boeskey-kultusz járja.

— Rákóczy, Boeskey? — kérdi élénken a művésznő. — Mit gondol, nem volna érdemes ezeket az urakat lefesteni! Tudja az adreszüket?

— Hiába fáradsz. Thaly már lepingálta mindakettőt.

— Olajban?

— Nem, ezetben. A nagy fanyarságtól egészen fölré áll a szájuk.

— Tehát azt hiszi, hogy Kossuthot nem fogják kellően méltányolni?

— Sőt ellenkezőleg! Még jóformán meg se jött az Ell-gut és Péterfiától Burgundiáig ordítják, hogy »haza gyűtt a Kossuth Lajos! Gyertek népek nézzük meg, egy petákért vegyük meg!«

— No lám, monda a művésznő, ez a naiv nyilatkozata a népeknek nekem jobban esik mint bármily vastag reklám.

— Önt meglepte ez a közvélemény? kérdém.

— Őszintén, nem számítottam a eziviseknek ennyire kifejelett független műizlésére. Kérem is önt . . .

— Parancsoljon!

— . . . vigye meg a derek alattvalóknak a kormányzó és az én legmagasabb üdvözlömetem.

— Assz 'olgája!

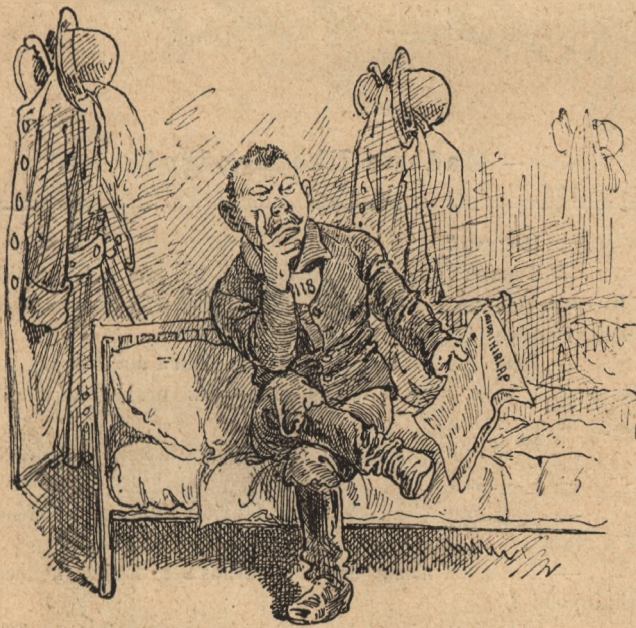
Tizi Jankó.

?

*Mi lesz? Derü, vagy ború?**Hü béke? Véres háború?**Status quo? Conflagratio?**Kérdőjel minden náció.**Mi lesz? Híres miniszterek:**Mit mondanak hát a jelek?**Nagy képeket vág mind a bölcs, —**Ha mit se tudsz, nagy képet ölt.**Mi lesz? Nos tél, aztán tavasz, —**A parlament beszél s szavaz,**A nép fizet, mint hajdanába', —**S ha majd »muszáj«, megy a csatába.*

MIHASZNA ANDRÁS

tővárosi m. k. rendőr szemlélődései.

Van itt ész!

A várasi *) herczeg ü szent fölsége aszondta, hogy aszongya: iet az londonyi policzájok se tudnak, pedig azok csak a tanúnak bábaságot, hogy az tolvajt születésekor fogják fülön. Nagy sor vót a! Fipsz ténstur az angoly kunczog **) hogy a fölsiges gazdáját, az britán-glius princzet megtraktálja, jó kibélelte a portmolóját, mert az urak kocsájába a Hatvani utcán drága porciókat mérnek. Hogy fizetni akar, benyúl a zsebjebe —

*) András barátunk nyilván a Walesi herczeget érti.

**) Consul?

hát nincs píz! Hun van? kérdezi. Nincs! mondják a kelnerek. Nyomba átul szaladtak érettem, gyűjtek hamarosan, mer haj van. »Hun a píz, gazember!« orditok rá arra a léhütő csapatra, oszt mindegyiknek egyszerre a szeme közé níztem. A ki ludas vót köztük, a kályha fele sandalított. Hopp Kumberláng, kisejtettem a gondolattját annak a kis vánpurnak is — ott vót az píz a kályhába még azon nyersen, a hogy bele dobta. Kormos lett ugyan bele az ábrázatom, de antul ragyogóbb a becsületöm — aki ragyogója van! Persze, hogy a tekintős kapitány ur ü nasságának az eszivel dógoztam — de bele nyúni én nyútam bele a kályhába. Ezt tegye meg a londony-oroszági rendőr!

Mégis furtonfurt bolygatnak bennünköt azok a nassájú úságitó ténsturak.

Hasze jól van!

Nem szólok én egy kukkot se, — nem én egy árva bötüt. De azér igaz a, ami igaz. Mán pedig szent igazság, hogy szörnyü dógokat cselekesznek velünk! Nem szép dógokat, csunya dógokat, esszóval oan dogókat, hogy a napnál világosabban látszik, honnem akar-gyák tunnyi, mi az rönd, akinek muszáj lönyyi.

Azt se kérem számon, mé nem tartják tisztóletbe az én m. k. tekintélemet; hanem ammán még is sok, hommé a fümelltóságú gróf urak ü kegyelmességeik, de még a várasi herczeg ü császári királli fölsiges szent apostoli exellenciája előtt se akarnak meghajulni. Lár-máznak a nassájúak, hogy mér engedem meg, hogy extra széksorban üjenek a fümelltóságú urak; meg mér engedem meg, hogy sebessen hajtson a várasi herczeg, mikó törvény a törvény, oszt aszongyák: a törvény előtt effurmán effurma minden embernek a fia-malaccca.

Ijjeneket beszélnek a nassájúak. Persze czibilek szegények, hát nem értik jobban. Ha czibilek nem vónának, tunnák, hogy törvény ugyan a törvény de let-első dolog mégis az rönd. Mán pedig az törvény előtt lehet effurma valamennyi ember, hanem a röndbe azért párosodik össze az tapéntat meg az eréll, hogy az ember, ha van neki m. k. esze, tudgya, hogy másképen kó bánni egy fümelltóságú gróf urval, mint egy hitvány czibillel. Hogy mér? Mer röndnek muszáj lönyyi!

Eszszóval, aki nem mocskos száju tentanyaló, az beláthassa, ha a pennáján ki nem folyt az a csöpp hig veleje, hogy fümelltóságú gróf csak nem ühet oda, ahun közönsiges hitvány lakó sok ünek! A czibilek csak arra való, hogy megcsinyáják a kiállítást, a grófok meg arra, hogy megadják neki az uri tekintéllt. Ugy bizony, de ugy ám!

Ninini, hát emmi?! Ejnye, azt a Csehországbul szakadt, zabkenyéren hizott kódis arkangyalodat, te sánta verklis! Hogy mersz te így vágatni az Andrásúton körüszttü?! Nem tudod, hogy meg van tiltva a sebes gyorhajítás, mi? Vagy azt gondolod, hogy te vagy a várasi herczeg ü szent fölsége, mi? Ugy legyintelek fültövön te nótanyomoréjtó, hogy operaháznak nízted a magad verkljét! Hát csak ne is szaporíjjuk a szót, hanem mars a likba, mer r. m. l.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

„Budapesti kalauz.“

— Ad normam BADECKER. —

(Nélküliállásban kézikönyv. Mellényzsebkidrás, nyilvános és magán használatra.)

Kiadja az „Athenaeum.“

(Folytatás.)

3-dik séta.

A főváros V. kerülete *Lipótváros* nevet visel. E városrészben a számos Lipóton kívül igen sok Áron, Izsák, Ignác, Jakab és Pinkász tanyázik. Fehér (Weisz) Mókák is szép számmal vannak. Mindezek majdnem kizárólag nagykereskedők és operaházalók, piros és kék meleg vérrrel bírnak, válogatott ételekkel táplálkoznak és feleségeik eleven gyermekeket szülnek. Félvilágosodottságukat és türelmességüket bizonyítja, hogy alig találkozik köztük antisemita és hogy keresztényüldözés csak nagy ritkán fordul elő köztük. Sokféle Lipót van itt, rend is van, de Lipótrend egy sincs.

A Lipótvároset éjszak felől nagy malmok határolják. Ezeknek a füstje

*Eloszlik mint a buborék —**S marad bőséges osztalék. . . .*

A magas kéményeket részvényekben szűkölködő költők »egy szebb jövő füstölgő szövétnekeinek« nevezik.

A magyar liszt sokban hasonlít Liszthez, a magyarhoz. Mindkettő külföldre igyekszik, őszinte öröme a hazai termelőknek és igaz fájdalmára a m. kir. zeneakadémia tanítványainak.

Megtéktetésre méltó a jövődöbéli *Országház* helye. Az eddig elkészült részek közt látható Tisza Kálmán miniszterelnök stilszerű bársonyszéke; az orsz. antisemita pártnak szánt padok alatt néhány szépen fejlett gomba; czélszerű csatornázás a beszédzapor elvezetésére; egy 6 lóerőre berendezett elnöki csengettyű; az egyes képviselők ülő helyeinél hazabeszélésre szánt hangcsövek stb.

Nem messze az új parlamenttől emelkedik a magyar tudományos Akadémia palotája. Jól kiemeljük, hogy emelkedik; az Akadémia maga nem. Ezen tudományos intézet halhatatlanai közt igen sok a hallhatatlan. Karácsonyi- és Teleky-féle díjaira igen sok irodalmi díjnak szokott pályázni. Ez intézet titkára a kis Fraknói és a kis Gyulai együtt. Előbbi olyan nagy magyar, hogy beválnék Fraknói Atillának; utóbbi főrendiházi jegyző és vershóhér.

Említésre méltó az *Uj-épület*, magyarul *Nájpgép*. Olyan új, hogy az ismeretes legöregebb emberek sem emlékeznek rája mikor épült. A forradalomban nagy szerepet játszott mint magyar Bastille és pesti Tower, melyet most a legjámorabb városi atyusok készülnek lerombolni.

Ettől keletre fekszik, még pedig nagyon betegen, a *Német színház*, amelybe csak hálni jár a lélek, azaz a publikum, ott szundikálván át könyfacsaró vigjátékokat és haszrengető tragédiákat.

Ugyancsak a Lipótvárosban diszlik a *Vigadó*. Farsangban itt fizettetik be a főváros közönsége által a *vig*

adó. Erre az élczre a fundamentum ásásakor akadtak rá s róla neveztek el az épületet.

A *tőzsde* magyarul: *börze*, szép épület. Minél magasabb zsidó-ünnep járja, annál nagyobb itt a *baisse*. A pompás lépcsőház kellemetlen szagáról ítélve, a börzénus urak nagy büzokraták.

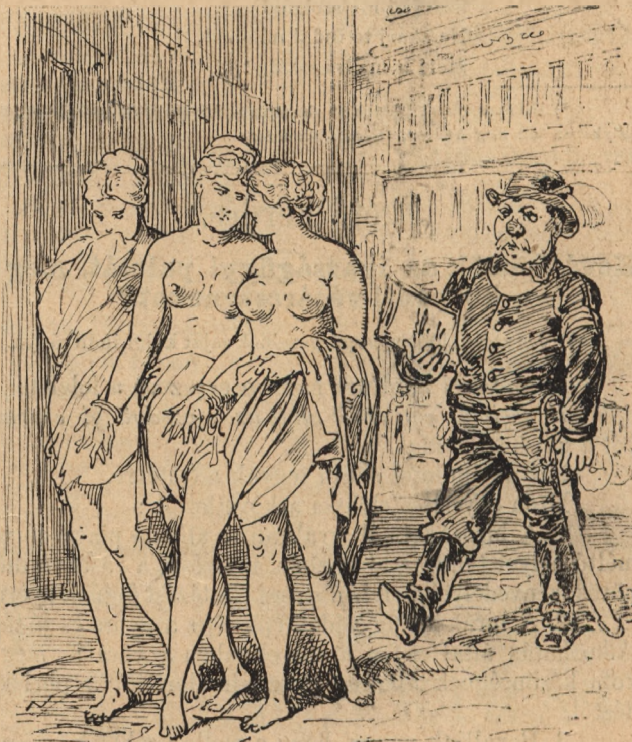
A *Vigadó* előtt áll a *Hangli*. Ez egy kioszkyszerű alkotás, melyben kávé és egyéb italokat mérnek és az emberek nézegetik egymást. Az előkelő világ itt »ád magának találkat«, melyet némelykor »be nem tart«. Itt rendszeren nagy a tolongás és a kellnervadászat. A pinczerek és az ültetvények a művelt közönség oltalmába ajáltatnak.

A Duna partján ékes szobrok terülnek el. Ott van mindenekelőtt a *Széchenyi-szobor*, mely hazai szobrászatunk díszére válik. A legnagyobb magyar azon pillanatban van ábrázolva, midőn gróf Eljenahazay Jenő azon emlékezetes szavakat, mondja, hogy: »Országos kiállítás«.

Szemben vele a *Deák-Ferencz szobra* van, melyet legjobban szemlélni a P. K. L. »Budapester Fremdenführer«-éből. Valóságban még nem áll, azaz, hogy nem ül. A haza bölcse azon közzékbe telepedett le, melyet egy kegyeletes kőfaragó ajált fel és mely arról nevezetes, hogy az öreg ur sohasem ült benne.

A József-téren látjuk a hasonnevű nagy *palatinus* szobrát. Közvetlen közelében épült a nemzeti bank háza mely azon czélből állítottatott oda, hogy pontosan ki lehessen számítani, hány rézkrajczár telnék a szoborból. (Folytatjuk.)

M. András bácsi diákul is tud.

— Ago gratias !

A walesi bárdok.

— Ballada-törödéek. *) —

Edward herceg, angol herceg
Bekukkantott Pestre,
Walesi bárdok, reporterek
Ki mostan a lesre!

Hír után a publikumnak
Rémséges a szomja,
S a szerkesztők jól fizetnek:
Négy krajczár a sorja!

Boldogtalan walesi bárdok,
A sorsotok szörnyű!
Titkolózik a sok mágnás,
Könnyű neki, könnyű.

S a redaktor hajthatatlan,
A publikum dettó;
Hol járt, hogy aludt a herceg
S délben mit evett, ó?

»Ide, ide, walesi bárdok,
Hadd szóljon az ének!« ...
Hallgatnak és csak egymásra
Néznek a szegények.

Edward aludt, de a bárdot
Kerüli az álma,
Evett is, de a sok hírfi
Étlen-szomjan jár ma.

S hogy e dalnak az ő vége
Tanulságos legyen.
S poétai becsületem
Valahogy megvédjem:

Elmondom, hogy a sok hírfi
Nem pihent egy percet,
Folyton-folyvást azt kutatta —
Mit evett a herceg?

S elmondom, hogy mikép oldták
Meg ezt a nagy kérdést,

Holmi furcsa nemtudomit
Hozattak egy tállal,
S analízist végeztek rajt'
Egy kis szalmaszállal ...

Megvan, megvan, hogy mit evett,
Jaj de már hiába!
Edward herceg visszaindult
Küdös Angliába.

A sok hírfi keservét, ha
Leirnom lehetne!

Publikum, te szörnyű zsarnok,
Szánjad hív szolgálád;
Ne akarj te tudni mindent,
Mert nem élsz sokáig!

*) Hiányos részei Pheeps n. britanniai konzul tárczájából, melyet a kályhában lelt meg András, szerencsésen kiétek.

Égető kérdés.

Hová építsük az igazságügyi palotát, meg a központi vásárcsarnokot?

— A »B. J.« saját külön spiszpurgereinek saját külön indítványa. —

A fentebbi kérdésre nagyon egyszerű a felelet:
Egyesítsük egy fedél alatt az igazságügyi csarnokot a vásárpalotával!

Ezt az épületet aztán tegyük a Sótérre.
Ezen egyesítés elnövei a következők:

1. A bíróságoknál gyakran uralkodó piaci láрма méltó helyet talál az új házban, másrészt a vásáron dülő pörös szenvedélyek helyben gyors elintézését fognak nyerni.

2. A bírák és ügyvédek epessége a gyors és jó táplálkozhatás által el fog tűnni, ellenben a vásárló meg a kofa közönségnek alkalma lesz elundorodni a pörlekedéstől.

3. Bevalljuk ugyan, hogy e mellett a bírák *lekenyerezése* könnyebb lesz és hogy a prókátorok sok *zöldségét*

fognak allegálhatni; — mindazonáltal előny marad az, hogy az örökké jajgató ügyvédsereg közel jut a tejhez és ahhoz, ami bele aprítani való; másrészt a bírói kar világos ítéleteket fog hozhatni, személyesen győződhetvén meg arról, hogy más a hus, meg más a hal. Az ügyvédség *élelmessége* e mellett nem sejtett mérveket fog ölteni.

Párbeszéd a kiállításon.

— Mit gondolsz, kinek köszönünk többet a kiállítás körül:
Zichy Jenőnek, vagy Matlekovichnak?

— Mily kérdés! Persze, hogy az államtitkárnak.

— Nem áll. Mert Zichynek.

— Mi okból?

— Hát udvariasságból. **Vissza köszönni csak mészáj neki!**

Vlk. Nm lht. Cshl jrn lpnk. — Böngecz. Felfüzetik. — L. M. E számunkkal ugrik ki a placzra a »Dzventri-naptár« is, országos kiállítási fényvel, a legglanczosabb parádében. Kiadta a »Pallas« társulat, ára »egy nömös főres«. — Homo nov. Hová és kinek? — N. G. Gyenge dolog. — M. O. Mulatságosak. — Sz. L. Köszönettel vettük; a jó hírek megörültünk. — A. D. A 2. számú már megjelent nálunk. A többiből válogatva. — H. I. Mért tudjon a német H. ur Körmöczön jól magyarul, mikor németül se tud? — „Lutri professor“. Még a csodabogarak rovatában sem közöljük, valamint hogy minden tisztességes lap a hirdetési részébe sem fogadta be. Csak egy akadt, akinek a pénz, bárhonnan kerüljön, non olet. Az ocsmány lutriprofessorokra a főkapitányság kiválóképpen ennek az egy lapnak hirdetési rovatából lett figyelmessé, s most ugyan ez a lap főrmed neki a kormánynak, hogy az ilyes népcsalást mért tűrte el eddig is? Ez a lap természetesen a nyolcz percentses. — Rouge. Szintelen. — Szolnoki. A sok homok ugy eltakarta az írást, hogy nem bírtu kelolvasni. — Gyöngyösre. Hja kérem, hiszen az egész lap egy csodabogár! S mi nem akarunk a jogtalan utányomás vétségébe esni. — Detr. Mért oly ritkán? — Lugos. No még ilyet sem ettünk, mióta fenáll a szakácsmesterség! Megterítjük vele az asztalt. — Mrks. Ugy melegében, mikor elhangzott a gyermek száján, lehetett hatása; de közlésre nem alkalmas. — „Békelevelé“. A »B. J.« bftó osztálya enyhébb fölfogásnak engedve, a kriminális oláh-magyar stílusnak megkegyelmez. — „Okos magyar“. Józán beszéddü, tisztességes hangu hirlap s céljének igyekezik megfelelni. Nem látunk okot a kifigurázására. Egy jó bucsuztató többet ér egy rossz üdvözlétnél. — B. de Corr. Olyan mélyre már csak nem illik lenyúlni. — Gbnf S. J. Hát lehet ekkora butaság ellen hadakozni? — Dr. E. S. Az egyiket megrajzoltatjuk. — H. L. Köszönet! Csak az isten megengedné, hogy nagyobbat kanyarítana a kedves tolla. A magyarján is kinnal mentünk el, de hogy olvassuk el a lengyelt, mikor nyomtatásban sem bírnak vele? — „Mosolygó Kisasszonyok.“ (Thurack Istv.) Az érdekesnek ígérkező kötetből, melynek előzője is annyi gráciával foglalkozott a gráciákkal, Timikénk annak idején az ő derűsen világfájdalmas levelében meg fog emlékezni. — K. A. Wewressleggy ur üdvözlétét küldi. Csak a jövő héten fogadja a hódolatokat.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

SORSJEGYEK a budapesti kiállításról

1 darab 1 frt / 11 darab 10 frt

Huzás már október 31-én.
Főnyeremény készpénzben

100.000 frt

Továbbá 20.000 frt / 10.000 frt / 5000 frt ért.
4000 nyeremény

Kapható

LÖRY J. bankházában Budapest hatvani-utca 17. sz. a

Ismételadók felfogadtatnak. 120

A fenti bankház eszközlé egyszerűsöd mindenemű állampapírok, részvények és sorsjegyek vételét és eladását naplóról napra szerint. Előleget nyújt értékpapírokra igen mérsékelt kamattal.

Csak 3 frt

A legzélszerűbb 855

ünnepi ajándék.

(Örök emlék az elhunytakról.)

Arcképek életnagyságban.

Bármely beküldött fénykép után. — Előleg fizetés 1 frt. — A hű hasonlatért kezeség vállalatik. — A fénykép sértetlen marad.

Bodascher Siegfried
jutalomdíjazott műterme
Bécs, II. Grosse Pfarrgasse 6.

A nekünk bemutatott számtalan megbízható hiteles köszönő iratok folytán ezen legöregebb és legella meretben rendelési intézet, a hol a tudomány legújabb vívmányai, a legbővebb tapasztalatokkal párosulva, értékesítettek, a legmelegben ajánlható. 103

DR. LEITNER
42 év óta fenálló rendelési intézetében

Pesten 3 dob-utca 18. sz. titkos, sőt idült betegségeket, az önfertőzésnek minden következményeit, fehértelenséget, stricturákat, minden női betegségeket, fehérfolyást és bőrbajokat, rüh 2 óra alatt, levélig is, biztosan, alaposan és gyorsan gyógyít, a nélkül, hogy a beteg hivatásában akadályozva volna és csak sikerült gyógyítás után fogad el tiszteletdíjat. — Rendel naponkint reggel 6—9-ig, d. u. 1—5-ig és este 7—10 óráig.

ÓVSZEREKET

kizárólag francia termékeket, a legmegbízhatóbb minőségben, természetesen színűek tucatzja 1, 2, 3, 4 frt, rózsaszínűek felettébb finomak a pikánsak 5 frttal. — Párisi szivacsokák Lisztterelő módszer szerint, használat utasítással együtt tucatzja 2, 3, 4 frt. Capottes americanes rövidék 3 frttal, gumul. szivarka alakban, tucatzja 2 frt. Gummi óvszerek kétszeresen megérdemelt székkel (a lehető legjobbak) tucatzja 4 frt. Pely porus (női óvszerek) darabja 2 frt 50 krral szállít nagyban és kicsinyben

SIGI ERNST, saját gyára, Bécs, Kärntnerstrasse 45. 114

Az Athenaeum könyvkiadóhivatalában
Budapesten. (Ferencziek-tere, Athenaeum-épület) és általa minden hiteles könyvárusnál kapható:

**AZ „ATHENAEUM“
NAGY KÉPES NAPTÁRA
az 1886-iki évre.**

SZERKESZTI:

CONCHA KÁROLY.

Huszonhetedik évfolyam. Rendkívül dús szépirodalmi olvasmánygyűjtemény, 31 képpel, közhasználati részzel (budapesti kalauz, színházi árak, fogyasztási adó-díjjegyzék, posta- és távirat-árszabály, országos vásárok stb.) Fiz. ívre terjedő tisztítótára, melyhez kimerítő hely- és tárgymutató van csatolva, a fővárosi, vidéki és bécsi ügyvédek, továbbá Budapest főváros és 122 vidéki város tisztikarának teljes névsorát tartalmazza. — **Ára 1 frt.**

Vidékre a naptárt bérmentve küldjük meg, ha 1 frt 15 kr. előlegesen (postautalvánnyal) beküldetik.

Naptárunk tiszticím-tára nemcsak a legteljesebb és legpontosabb (mert közvetlenül a küt-fökből szerkesztett), de egyuttal az egyetlen, mely teljes betűrendes hely- és tárgymutatóval bír, melynek segítségével mindenkit, illető helyen azonnal fel lehet találni. Egy tiszticím-tár pedig tulajdonképp csak így tartalomjegyzék által válik használhatóvá.

TARTALOM.

Bélyegilleték-táblázat. (A borítékon).

A métermérték.

Csillagászati naptár jegyzéklapokkal.

Irta: Tóth Mike, tanár.

Betűrendes névnap-jegyzék.

Az év történetéből.

Az országos kiállítás. (9 képpel). Irta: *Hellai Ferenc dr.* — A külföld eseményiből: Dinamit-robbanás Londonban. (4 képpel). — Hugó Viktor. (2 képpel). — Gordon pasa, a szudáni hős (képpel). — Bismarck Ottó herceg (képpel). —

Budapest középilletel közül. A központi pályaház. (Képpel)

Irók és művészek: Gyarmathy Zsigáné. Irta: *Bognár Vilma.* — Jászay Mari. — Reich Irma. — Jakab Ödön. — E. Kovács Gyula. — Ödny Lehel. — Gassi Ferencz. — Vidor Pál. — Lotz Károly. — György Vilmos. — Horváth Cyrill. — Huszár Adolf.

Lengyel szabadsághős emléke hazánkban.

Szépirodalmi rész.

Hinnünk kell. Költemény. *Endrődy Sándortól.* — A muszka világból. (Emlékezés a legrosszabb napokra.) *Vadnai Károlytól.* — Furesa tyúk. Költemény. *Lévay Józseftől.* — A mit a tudós nem tudott. *Gyarmathy Zsigánétól.* — A hazafi. Költemény. *Hiadortól.*

— Az öreg Kaszásné hagyatéka. (Rajz.) Szabóné-Nogáll Jankától. — Két költemény. *Szász Gerőtől.* — A boldog asszony. (Rajz.) *Jakab Ödöntől.* — A kenyér. Költemény. *Szabó Endrétől.* — Bogár Julis sorsa. (Elbeszélés). *Relle Ivántól.* — Kedvest a kedvesnek. Elegia. *E. Kovács Gyulától.* — A rettenetes kazánkovács. (Humoreszk.) *Rákosi Viktoról.* — A beteg harcos. Költemény. *Szabó Sándortól.*

Ismeretterjesztő.

A hangyák háztartásából. (Természettudományi csevegés.) *Téglás Gáboról.* — A szükség a legjobb tanítómester. *Liebbald Bénytől.*

Közhasználati rész.

Budapesti kalauz. — Posta- és távirat-árszabály. — Bérkocsis-árszabály Budapest. — Budapesti színházi árak. — Budapest főváros fogyasztási adó-díjjegyzéke. — Pénzérték-összehasonlító táblázat. — Az állatok betegségeire való szavatosság. — Vadászati és halászati tilalmi időszakok. — Uralkodók jegyzéke.

Tisztítótár,

betűrendes hely- és tárgymutatóval. — Országos vásárok. — Hirdetések. —

Az „ATHENAEUM“ könyvkiadóhivatalában
Budapesten, Ferencziek-tere 3. sz. (Athenaeum-épület) s általa minden hiteles könyvárusnál, (Bécsben Szélineski Györgynél, Stephensplatz 6.) kapható:

EMLÉKIRATOK.

Irta:

FRANKENBURG ADOLF.

Három kötet.

8-ad rétt, 760 lap. **Ára 3 frt 60 kr.**

Kiállítási Sorsjegy csak **1** frt

Csak még e hónapban

11 sors-**10** frt
jegy

Főnyeremény készpénzben

100.000 frt

Továbbá 20.000 ft. | 10.000 ft. | 5000 ft. é. stb. | 4000 nyeremény

Kiállítási sorsjáték-kezelősége Budapest, Andrásy-ut 43.

ERVEN LUCAS BOLS, es. k. udv. és német
alf. k. udv. szállítók

fennáll 1575 óta,

Amsterdam,

különlegességei:

126

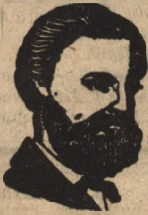
Curacao-Anisette, az ország minden elsőrendű ke-
reskedésében kaphatók.

20

évi siker mellett tanus-
kodik, hogy

Theodor Schalkhalmja
a legjobb és legbiztosabb
szere egy szép szakál-
növes elérésére.

Számtalan férfi még a legjobb körökből is csak e
szernek köszönheti szép szakálát.

Ez hihetetlen gyorsasággal segíti elő a szakálnö-
vést, úgy hogy 16 éves férfiak is legrövidebb idő alatt
sűrű és erős szakált kaphatnak, mi ezer meg ezer bi-
zonyítvánnyal bebizonyított.

Valódián kapható Budapesten: Török József gyógy-
szerész urnál király-utca 12.; Pozsonyban: Pistry
Felixnél; Temesvárott: Tárczay Istvánnál.

Egy csomag utasítással ára 2 frt 10 kr. 115

Elvesztett
és elgyengült
férfierős

Tehetlenség
ugyszinte magömlés.

Biztos segély! A csász.
kir. szabadal. carbon zuhannyal
bárki is meggyógyíthatja minden
káros következmény nél-
kül, allandóan s gyakran már 2
nap alatt, még a gyógyíthatatlannak
látású s évek óta tartó tehetségtel-
et is. Kellems, külsőleg észreve-
hetlen gyógymód. A legelőbb-
kelő profes. és orvosi szaklapok
s a guszt. gebborvosi ajánlatok s a
gyökereken kigyógyítottak ezrén k
kosztóó-tatai, minden érdek nél-
kül ajánlják minden szenvedőnek
a carbon-zuhanay használatát mely
állandó sikert biztosít. Teljesen
felszerelve használati utasítással s
legelőkelő **professor orvosi**
vélemény nyilváníttásá-
val mint: professor Nothnagel
orvos tud. prof. Vogel orv. tud.,
prof. Wertheim orv. tud. sat. 5
frt 80 kr. Titoktartás melletti
meg.öldés, és csomagolás, tartal-
ma és eredete fel nem ismerhető.
A csász. kir. szabadal.
carbon-zuhanay főráktára
Huxbaum J. E. urnál. Bécs,
II. Ferdinand-Strasse 25.

1024

Az. Athenaeum könyvkiadó-hivatalában
Budapest, (Ferencziek-tere Athenaeum-épület) s általa min-
den hiteles könyvtárúrnál. (Bécsben Szellinski Györgynél
Stephansplatz 6.) kapható:

Egészséges
és
beteg idegek.

Irta

Dr. Krafft-Ebing R. báró,

a gráci egyetem ny. r. tanára

Fordította **Dr. OSVÁTH ALBERT.**

8-ad rétt, 136 lap. — Ára 1 forint.

1 frt 5 krnak postautalvánnyal való előleges beküldés
után vidékre bérmentesen küldjük.

Az európai híró elme- és idegyógyász: Krafft-Ebing
tanár e munkácskáját a magyar művelt olvasó közönség
figyelmébe ajánljuk s azt hisszük, hogy e könyvecske
napjainkban, midőn az idegesség oly rendkívül erőt vett a
társadalmon, mindenkinek felette érdekes olvasmányul szol-
gál, mert alkalmasat ad e tárggyal bővebben megismerkedni,
annál is inkább, mintbogy a tudós tanár a könyv végfeje-
zeteiben kiterjeszkedik azon övőrendszabályokra is, melyek
ezen modern betegség elkerülése végett szem előtt tartan-
dók. A mű nem régebben jelent meg német nyelven s véle-
ményünk szerint annak magyar fordítása közegészégi iro-
dalmunkban határozottan hézagot fog pótolni.

Budapest, (1885.) Nyomatatja a kiadó-tulajdonos: A t h e n a e u m irodalmi és nyomdai részvénytársulat.